

In een opiniestuk in De Morgen van 27 mei verwijt Dirk Verhofstadt eens te meer het VOK en Boeh! dat hun acties tegen elk hoofddoekenverbod regelrecht ingaan tegen de verlichtingswaarden en niet in overeenstemming zijn met de historische strijd van progressieve feministen “tegen de grote impact van het katholicisme in het publieke domein en in ons privéleven.” Een reactie.

Beste Dirk Verhofstadt,

Het is precies omdat wij gestreden hebben tegen de dominantie van de katholieke kerk/moraal dat wij ons nu verzetten tegen een verbod op het dragen van een hoofddoek.

Voor een aantal overtuigde vrijzinnigen klinkt dit paradoxaal. Toch is dit de logica zelf: onze strijd tegen een abortusverbod, voor vrije anticonceptie, voor acceptatie van homo's en lesbiennes, voor seksuele vrijheid, was gericht tegen het opleggen van een repressieve moraal aan de hele gemeenschap, in de eerste plaats aan alle vrouwen.

In naam van de vrouwenemancipatie en van de verlichtingsidealen was deze dwang voor ons, progressieve feministen van de tweede golf, totaal onaanvaardbaar.

De niet-christelijke vrouwen wilden zich niet onderwerpen aan een moraal en een wetgeving die gebaseerd was op religieuze dogma's en gedragen werd door een politiek conservatieve christelijke (volks)partij waarin mannen het voor het zeggen hadden en die haar meerderheidspositie misbruikte om haar standpunten bij wet aan iedereen op te leggen. Als minderheid (alhoewel ... vrouwen zijn wel de helft van de bevolking) vroegen wij om gehoord te worden en respect te krijgen voor een andere visie.

Leg je vrijzinnige dogma's niet op!

Die strijd hebben wij grotendeels gewonnen, tenminste op het ideologisch vlak (in de praktijk zijn gelijkheid en gelijke rechten voor vrouwen nog steeds niet alom gerealiseerd, niet voor autochtone en niet voor allochtone vrouwen en meisjes).

Precies vanuit deze strijd uit het verleden willen wij niet dat aan moslimvrouwen soortgelijke

verboden opgelegd worden als die waarvan we zelf het slachtoffer zijn geweest en waarvan we ons hebben weten bevrijden. Namelijk, verboden aan een minderheidsgroep om hun ideologische overtuiging vrij te mogen beleven en zelf invulling te geven aan hoe zij hun maatschappelijke emancipatie vorm willen geven.

Dat zij daarbij keuzes maken die niet de onze zijn mag geen probleem zijn. Zelfbeschikkingsrecht is de kern van vrouwenemancipatie wereldwijd en het is niet aan witte mannen om hen te vertellen hoe zij dat het beste realiseren. Vrouwen hebben geen boodschap aan dit – hoe goed bedoeld ook – ideologisch paternalisme. Wij zijn mondig en flink genoeg om zelf uit te maken hoe divers wij onze emancipatie willen invullen.

Het kan voor ons niet dat verlichtingsidealen en een verwrongen interpretatie van neutraliteit misbruikt worden door vrijzinnigen die zich al even intolerant opstellen als de christendemocraten van weleer. In naam van het grote gelijk hebben anderen geen recht op vrije meningsuiting meer. Daar gaan wij niet in mee. Iedereen heeft het recht op een eigen mening en het recht om voor die opvatting uit te komen en tolerantie geldt niet alleen ten opzichte van de gelijkgezinde.

De illusie van het neutraliteitsideaal

Wat het “neutraliteitsideaal” betreft, dat is een illusie. Niemand is neutraal in zijn of haar persoon. Neutraliteit in de dienstverlening moet gemeten worden aan de manier waarop iemand zijn/haar functie vervult, niet aan haar of zijn uiterlijke kenmerken. Of gaan we binnenkort ook bijvoorbeeld vrouwen weren aan de loketten, want wie weet zijn zij niet “neutraal” tegenover mannelijke klanten? Of zwarte loketbedienden, of leerkrachten? Hun huidskleur kunnen ze niet afleggen...

Wat de instellingen zelf betreft, beste Dirk Verhofstadt, gaan wij helemaal akkoord met u dat die “neutraal” moeten zijn: geen kruisen in officiële scholen en gerechtshoven. Maar dat moet alleen gelden voor de instellingen, niet voor de werknemers. Zij mogen gerust de reële diversiteit onder de bevolking uitstralen, dat zal alleen maar het begrip voor elkaar en het in verdraagzaamheid samenleven bevorderen, liever dan de hetze tegen al wie een (andere) godsdienst aanhangt.

Vrijzinnig fanatisme

Voor dit soort vrijzinnig fanatisme bedanken wij. Wij gaan niet op onze beurt voor God of Paus spelen en iedereen proberen aan onze seculiere wet te onderwerpen. Dat was niet de inzet van het feminisme, wij laten ons daar niet voor gebruiken. Vrouwen beslissen zelf wel en wij voeren onze eigen strijd. Verlos ons van (hoe welgemeend ook!) de betutteling van witte “vrijzinnige” mannen die een bekrompen invulling geven aan hun “vrije denken”.

U moet ook ophouden “met de natte vinger” te stellen dat alle moslimvrouwen door hun mannen verplicht worden om zich te sluieren en gedwongen uitgehuwelijkt worden. Vele contacten met moslimvrouwen bewijzen het tegendeel: een meerderheid kiest zelf en een recent onderzoek wees uit dat gedwongen huwelijken zeer weinig voorkomen in België.

U moet ophouden met vrouwen als onnozele sukkels voor te stellen die ocharme door u en consoorten moeten gered worden van de onderdrukking door hun mannen. Die stelling wordt nergens door geen enkel onderzoek gestaafd (enkele gevallen zeggen niets over het algemene) en berust alleen op een misplaatst vooroordeel van u en soortgenoten.

Dit is geen attitude een verlichtingsdenker waardig. Precies omdat wij de democratische waarden van onze maatschappij ernstig nemen, verzetten wij ons tegen een zogenaamd bevrijdingsdiscours dat in wezen even fanatiek om zich heen schopt als indertijd de verdedigers van de christelijke waarden.

Daar passen wij als progressieve feministes voor.

Kitty Roggeman, VOK (Vrouwen Overleg Komitee) en Boeh! (Baas over Eigen Hoofd)